

"למזלי נחסכה ממני הזוועה של הכימותרפיה"

לפני אחת עשרה שנה אובחנה יעל כרמלה-אברהמי עם סרטן השד. היא נאלצה לעבור כריתה חלקית ושחזור וקיוותה שהסכנה מאחוריה. אולם אז התגלתה בלוטה נגועה באזור בית השחי והרופאים התלבטו כיצד לטפל. בזכות בדיקת "אונקוטייפ שד" של אונקוטסט הוחלט לוותר על כימותרפיה. "הבדיקה הזו הצילה את חיי"

ynet | אתמול | 07:30

האזינו לכתבה 5 דקות

בשיתוף אונקוטסט

לפני אחת עשרה שנה, החיים של יעל כרמלה-אברהמי (53) מדימונה, השתנו מקצה אל הקצה, כשאובחנה עם סרטן השד. אם לא די בכך, כמה שנים מאוחר יותר, בן זוגה הצרפתי של יעל שחי איתה באותה העת בישראל, אובחן גם הוא כחולה במחלה הממארת. השניים תכננו לטייל בפרז במשך תקופה, אולם החלום הגדול נגדע כאשר בן הזוג אובחן עם סרטן אלים ולאחר מאבק ממושך הלך לעולמו. "האובדן שלו שבר את ליבי, היה לי קשה להתאושש ובאופן טבעי, המחלה הזו גרמה לי פחד וחרדה", מתארת כרמלה-אברהמי.

הכול התחיל בשנת 2012 כשיעל הרגישה גוש בשד ולאחר סדרה של בדיקות היא אובחנה עם סרטן בשלב מוקדם. יעל עברה ניתוח לכריתה חלקית של השד וגם עברה שחזור. בשלב הזה היא רצתה להאמין שהסכנה מאחוריה, אך באחת הביקורות בבית החולים היא גילתה שלמרות הניתוח המוצלח, נמצאה בלוטה נגועה באזור בית השחי. "כשגילו את הבלוטה הנגועה, הרופאים התלבטו אם אני צריכה לעבור טיפול כימותרפי", משחזרת אברהמי, "אני זוכרת שהאונקולוג והכירורג התלבטו המון מה כדאי ומומלץ לעשות".

הירשמו לניוזלטרים וקבלו את כל החדשות החשובות והמעניינות למייל **להרשמה**

על מנת לקבל החלטה הרופאים לקחו דגימה מהגידול של יעל ושלחו אותה לבדיקת "אונקוטיפ שד" של חברת אונקוטסט. הבדיקה נועדה לקבוע האם ניתן לחסוך את הטיפול בכימותרפיה ולסייע בקבלת החלטות להמשך טיפול. מדובר בבדיקה גנומית המבוצעת על הגידול שהוסר בניתוח, ומספקת למטופלת ולרופא ערך מספרי הנע בין 0 ל-100 הקרוי מדד להישנות המחלה (Recurrence Score - RS).

נשים המסווגות עם מדד הישנות מעל 25 נמצאות בסיכון גבוה יותר לחזרת מחלה ובעלות סבירות גבוהה שיפיקו תועלת מתוספת של כימותרפיה לטיפול ההורמונלי, בעוד שנשים שסווגו עם מדד הישנות נמוך מ-25 נמצאות בסיכון נמוך יותר לחזרת המחלה וסבירות נמוכה מאוד, אם בכלל שיפיקו תועלת מכימותרפיה. לאורך השנים, הבדיקה סייעה ליותר מ-1.5 מיליון נשים ברחבי העולם לקבל טיפול מותאם אישית ובמקרים רבים גם למנוע טיפולים מורכבים שאין בהם באמת צורך אמיתי.

במקרה שלאברהמי, לאחר ציפייה מורטת עצבים לתוצאות, היא זכתה לבסוף לבשורות מעודדות. "הבדיקה הראתה שיש סיכוי של פחות מ-4% לחזרת המחלה בעתיד, והתרומה של תוספת כימותרפיה להפחתת סיכוי זו אפסית. לכן הרופאים החליטו בסופו של דבר לוותר על הכימותרפיה שעלולה לגרום לתופעות לוואי קשות לטווח הקצר והארוך", היא נזכרת. "עברתי רק הקרנות לבלוטה הנגועה בבית השחי וקיבלתי טיפול הורמונלי".

אבל הטיפולים סגרו את הגולל על חלום האימהות. "אובחנתי בגיל 42 שנחשב מאוחר מדי לשאיבת ביציות וגם הוסבר לי שהיריון יכול מאוד להזיק לי במצב שלי, ולכן האופציה הזו ירדה מהפרק מבחינתי", היא הוסיפה.

"האתגרים הנפשיים קשים יותר והסביבה פחות רואה אותם"

על אף כל הקשיים והאתגרים איתם נאלצה להתמודד בשנים האחרונות, יעל שמחה שלפחות הסיכון לחזרת המחלה במקרה שלה נמוך. "למרות התוצאות של הבדיקה ועל אף שעברו 11 שנים מאז האבחנה של סרטן השד, אני כל הזמן בביקורות, בדיקות ומעקבים. אני יודעת שההסתברות להישנות המחלה אינה גבוהה אבל אני לא לוקחת סיכונים ומקפידה על ההנחיות הרפואיות", היא אומרת. "למזלי, נחסכה ממני הזוועה של הכימותרפיה שאף פעם לא נאלצתי לעבור. אני הדוגמה לכך שבדיקות אונקוטייפ שד מדויקות לחלוטין".

עוד לפני האבחון בסרטן השד, סבלה אברהמי מקשיים בעקבות טראומה מורכבת וקשה שגרמה לה לפתח דיכאון. "כשאני מסתכלת על כל מה שעברתי מהמקום שלי היום, אני מאמינה שההתמודדות הנפשית היא בעיה חמורה יותר מהסרטן דווקא כשמתמודדים עם מחלה ממארת, מקבלים הרבה אהבה ותמיכה, אבל אתגרים נפשיים הם שקופים וקשים יותר, וגם הסביבה פחות רואה אותם", היא מספרת בעצב. "צריך לתת תמיכה ועזרה לחולות סרטן אבל לא פחות גם למתמודדי נפש".

ולמרות הכול, בימים אלו יעל משדרת גם אופטימיות מעוררת השראה. "ברור שההתמודדות היא קשה ולא הכול ורוד, אבל למזלי יש לי משפחה תומכת וחברה מדהימה שהקיפו אותי וטיפלו בי בכל עת שהייתי זקוקה לתמיכה", מספרת אברהמי. "זה עזר לי במיוחד אחרי ההקרנות בתקופה שהייתי עייפה כל הזמן ולא הצלחתי לעשות שום דבר. האנשים הקרובים אליי ובעיקר אחת מחברותי היו לידי כל יום, סעדו אותי ודאגו לצרכים הבסיסיים כמו אוכל ומקלחת".

עכשיו, היא כבר מסתכלת קדימה, ואפילו רוצה לסגור מעגל שמטבע הדברים מציף אותה ברגשות מעורבים. "בעתיד הקרוב אטוס לפריז עם החברה שסייעה לי בתקופה הקשה שהתמודדתי עם סרטן השד. אומנם, בן זוגי ואני לא הספקנו להגשים את החלום להיות שם יחד, אז אני טסה עכשיו בשביל שנינו, בשביל לחוות ולהרגיש את המקום הזה שכל כך רצינו לעבור אליו לפני שהחיים השתנו".

בשיתוף אונקוטסט